

İnsanların Güvenliğini Korumaya, İşlerini Adalet ve İhsân ile Gözetmeye Yalnızca Râşidî Hilâfet Muktedir

10 Mayıs 2008 Cumartesi günü öğleden sonra Darfûr bölgesindeki isyancı Adalet ve Eşitlik (Müsâvat) Hareketi'ne bağlı silahlı arabalardan oluşan bir grup, Ummu Dermân bölgesinde yirmiden fazla noktayı ateşe verdi. Böylece insanların saflarındaki güvensizlik nedeni ile arkasında pek çok ölü ve yaralı bırakan, korku, panik ve endişe atmosferi oluşturan iç gurubun hezîmet durumu gün yüzüne çıkmadan önce Ummu Dermân'ın merkezinde beş saati aşan şiddetli bir çatışma yaşandı.

Adâlet ve Eşitlik Hareketi'nin bu cüretkar girişimini anlamak için Darfûr sorunun köklerine derinden bakmak gerekir. Bu mesele nasıl ortaya çıktı? Soruna müdâhil etkin tarafların bağlantıları nedir ve hangi boyuttur?!

Darfûr meselesi, bir devletlerarası çatışma meselesidir. Yani bir tarafta Amerika'nın, öteki tarafta Avrupa'nın -özellikle İngiltere ve Fransa'nın- olduğu devletlerarası siyâsette etkin taraflar arasındaki bir çatışmadır. Zîra bu mesele, kısacası Güneyin Kuzeyden ayrılmasını garantiledikten sonra Amerika'nın tek başına Sudan'ı ganimet olarak tekeline alması şeklinde özetlenebilecek Nifâşa Anlaşması'nın akabinde böylesi bir boyutla ortaya çıkmıştır. Bu da Avrupa'nın Sudan'ın taksiminden eli boş şekilde çıkması demektir. Bu durum, Avrupa'yı -özellikle Fransa'yı- başta "Sudan Kurtuluş Hareketi", ardından Adâlet ve Eşitlik Hareketi olmak üzere isyancı hareketlere lojistik destek sağlamaya sevk etti. Fransa bu desteği Çad üzerinden sağlarken İngiltere de şu anda yaklaşık otuzu bulan bu silahlı hareketlere ve guruplara medya desteği sağladı. Her ne kadar Sudan Kurtuluş Hareketi, parçalanmış ve gruplarından birisi, Abûca'da Mayıs 2006'da Hükümet ile bir antlaşma imzalamış olsa da özellikle hem Fûr Kabilesi ile, hem de liderlerinin Doğu Çad'da yoğun askerî varlığı bulunan Fransa ile siyâsî bağlantısı olmasından ötürü birinci hareket sayılır. Zîra burayı, bu gurubun liderinin karargahı haline getiren Fransa, Darfûr'da nüfuz elde etmeyi, Çad ve Orta Afrika'daki yandaşı olan nizâmlarının garantileyeceği bir gelecek ve Sudan'ın paylaşımında oluşturacakları bir pay meselesi olarak görmektedir. Doğu Çad'ta yoğun şekilde askerî varlığı bulunan Fransa'daki liderleri ile siyâsî bağlantısı olmasından dolayı birinci hareket sayılır. Çünkü Fransa, bu grubun liderine bir sığınak sağlamıştır ve Fransa, Darfûr'da nüfuz elde etmeyi, Çad ve Orta Afrika'daki kendi ajanı nizâmların garantileyeceği gelecek meselesi ve Sudan'ın taksimi ganimetinde hoşnut edici bir oran olarak görmektedir.

İkinci derecede kategorize olan harekete gelince; Çad'da hâkim olan ez-Zegâve Kabilesi ile kabilevî bir bağlantısı olan Adalet ve Eşitlik Hareketi'dir. Oysa ez-Zegâve Kabilesi liderlerinin, Darfûr'da, dahası tüm Sudan'da etkin bir rol almaya hırs gösteren İngiltere ile bağlantısı vardır.

Adâlet ve Eşitlik Hareketi kuvvetlerinin bu girişimi, başkenti yakmak ve Hükümeti derinden vurmak yoluyla güç gösterisidir. Hâlbuki o, böyle bir eylemin, nizâmı değiştirmeyeceğinin farkındadır. Ancak o, bunu yapıyor ki **böylece gelecekteki her türlü müzakere operasyonlarında odak noktası olacak şekilde kendisi ile masaya oturulması ve taleplerine kulak verilmesi gereken Darfûr'un en güçlü isyancı hareketi vasfına sahip olabilsin.** Zîra daha sonraları Sudan Kurtuluş Hareketi olarak isimlendirilen Darfûr Kurtuluş Cephesi, 24.4.2003'te Kuzey Darfûr Vilâyeti'nin başkenti el-Fâsir şehrini yakmak yolu ile şöhret kazanınca Adâlet ve Eşitlik Hareketi de kendisinin göz ardı edilmesi zor önemli bir varlık olduğu mesajını vermek için bizzat ülkenin başkentini yaktı. Bu da başkentteki bekâsından ve başkenti işgâline daha çok güvendiği bir şeydir ki Adâlet ve Eşitlik Hareketi'nin Sözcüsü Ahmed Huseyin, 12.05.2008'de el-Cezîra kanalına bunu şöyle diyerek açıklamıştır: "Saldırının sağladığı en önemli başarı, oyun kurallarının değişmiş olmasıdır. Bizler, nizâmı kalbinden vurduk. Zaten başından beri denklemi değiştirmek istiyorduk." Yine Uluslararası Kriz Grubu, eski başkanı ve toplu soykırım kampanyalarına karşı "Yeter!" Projesi'nin (Enough Project) yardımcı kurucusu John Prendergast, New York Timse Gazetesine şöyle dedi: "Kanımca Cumartesi saldırısı, nüfuz kazanmaya yönelik manevradan başka bir şey değildir... İsyancılar, Vatanî Kongre Partisi'ne bir sille vurmak, ardından da Darfûrlu gruplardan uzak bir yerde otoritenin paylaşımına ilişkin onunla bir anlaşma yapmak istiyorlar." Zaten Hükümet de bu mesajın maksadının, Ummu Dermân'da kalmaktan ziyâde medyatik bir mesaj olduğunu anlamıştır. Devlet Başkanı Müsteşarı, 10.05.2008'de el-Cezîra kanalına şöyle diyordu: "Adalet ve Eşitlik Hareketi'nin yaptıkları, sadece medyatik bir sinyaldir."

Sorunun gerçek nedenine gelince; bunu tek bir noktada özetlemek mümkündür ki o, **hayatımızda ser'î hükümlere bağlanmanın kıymetini düşürmektir.** Bu düşüklük ise, işlerin gözetimsizliğinde, yani İslâm'ın tatbik edilmemesinden kaynaklanan zulümde, Müslümanların, İslâmî kardeşlik bağına son verip insanları

paramparça eden vatancılık, bölgecilik, kabilecilik ve milliyetçilik bağı esâsına dayanmalarında, siyâsî ve lider kesimin kendilerini yabancı kâfirin kucağına atmasında belirginleşen siyâsî intiharda ve şer'an câiz olmayıp kaos, yıkım, güvensizlikten başka bir şey de getirmeyen maddî güç kullanmak yoluyla değişim çabalarında ortaya çıkmaktadır. Tüm bunlardan daha tehlikeli olanı ise, büyük devletlerin irâdesini temsil eden antlaşmaları kabul etmemizdir. Bunların en tehlikesi olan Nifâsâ Antlaşması, her tür salgın şerre geniş bir kapı açmıştır. Güney Sudan'ı kuzeyinden koparma düşüncesinin temelinde de bu antlaşma vardır, insanların başına bakan ve yönetici olarak musallat olmanın en kestirme yolunu; mü'minler hakkında ne bir ahit, ne de bir zimmet gözeten ve her tür mahremiyeti çiğneyen silahlı çeteler haline getirmede de bu antlaşma vardır. Ordunun dağıtılması emrini verdirmedi de bu antlaşma vardır. Nitekim insanların mallarıyla eğitilen ve hazırlanan ordu, tam donanımlı ve deneyimli on binlerce mensubunu dağıttı ki ordu dağılsın da kâfirlerin hoşnut olacağı yeni bir askerî doktrine göre yeniden şekillendirilsin. Tâ ki ülkeyi paramparça eden tüm bu plânlar hayata geçirilebilsin. Kaldı ki hem Hükümet, hem siyâsî kesimler, hem de arkalarındaki insanlar, ordunun dağıtılması mâsiyetini kabullenip sessiz kaldılar. İşte böylelikle ordunun yerine, değişik isimlere sahip silahlı yapılanmaların zemini hazırlanmış oldu. Yeterince silahlanmış olsalar da bu yapılanmalar, tek bir komuta altındaki silahlı kuvvetler mesâbesinde oluşturulmadıkları için, etkinlikleri zayıflamakta ve ülkenin güvenlik duvarlarından gedikler açmaktadır. Hele Allah'ın lütfu ve erlerin cesâreti olmasaydı, sonuçları hiç de hoş olmayan olayların vukuu kaçınılmaz olurdu.

Bizler, **Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilâyeti** olarak, halkımızı sorunun hakikatine karşı uyanık olmaya ve **İslâmî Akide'yi hayatımızın esâsı kılmada ve bu esâsa binâen Nübüvvet Minhâcî üzere Râşidî Hilâfet Devleti'ni kurmada** düğümlenen bir çözüm ortaya koymaya çağırıyoruz ki bu çözüm, tüm bu tür sorunların çıkmasını önleyecektir:

Hilâfet; Nifâsâ, Abuca ve diğer antlaşmaları iptal edip yok sayacaktır. Güvensizliği ve yıkımı arttırmaktan başka bir şey getirmeyen bu çözümlerin yerine, Darfûr meselesinin sadece siyâsî yönünü çözmekle kalmayıp devletin tebâsı olan tüm insanlardan her tür zulmü ve haksızlığı kaldıracak İslâm'ın tatbikini getirecektir: **“إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ” Muhakkak ki Allah, adâleti ve ihsânı emreder.**” [en-Nahl 90]

Hilâfet; değişim fikrinde ve metodunda İslâm esâsına dayanmayan her tür partiyi veya cemaati yasaklayıp muhâsebe edecektir. Çünkü değişim metodu, maddî eylemlerle değil, siyâsî ve fikrî çalışmalarla olmalıdır. İşte Müslümanların örneği ve modeli olan Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], maddî bir eylemde bulunmaksızın siyâsî fikir niteliğiyle İslâm'a daveti yüklenmiştir. Hattâ bey'at ashâbı, Mina halkına karşı kılıçları ile saldırmayı teklif edince, en zor şartlar içerisinde olduğu halde onları bundan men etmiştir. Yine Yâsir Ailesi'nin şehâdete varan işkencelere mâruz kaldığını görüyor, onlara şöyle diyordu: **“صَبِرًا يَا آلَ يَاسِرٍ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ” Sabredin, ey Yâsir Âilesi! Muhakkak ki size vâad edilmiş olan Cennettir.**”

Hilâfet; eşgüdüme muhtaç ayrı kuvvet grupları şeklinde değil, bilakis yepyeni bir birleşik komuta altında, İslâmî Akide'ye dayalı tek bir silahlı kuvvetler tesis edip gerek başkentte, gerekse ülkenin genelinde güvenlik gediklerini bütünüyle kapatacaktır. Polis ise, orduya bağlı olarak, güvenliğin temini görevine uygun özel bir eğitimle eğitilmiş bir yapıda olacaktır. Ordu kuvvetleri yerleşim alanları dışında ve çevresinde güvenliği sağlarken polis birimleri iç güvenliği sağlayacaktır.

Hilâfet; devlet otoritesine isyan eden bâğîlere ilişkin tüm şer'î hükümleri yerine getirmek maksadıyla ordu ve polis şeklindeki silahlı kuvvetler yoluyla otoritesini tüm ülke sathına yayacaktır. Ancak tüm bunların öncesinde uluslararası güçlerin hepsini ülkeden kovacak, bu suretle hem Darfûr halkının, hem de diğer tüm halkların güvenliği ve istikrarı sağlanmış olacaktır.

Hilâfet; kendilerini kâfirlerin kucağına atan tüm mücrimleri ve hainleri muhasebe edecek, bunu da onları âdil mahkemelerin karşısına çıkararak yapacaktır ki ödüllendirmeleri ve insanların başına bela olmaları yerine, cezâyâ çarptırılsınlar da ders almak isteyenlere ibret-i âlem olsunlar.

“إِذْ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ” İşte bu, kendisi ile uyarılınsınlar, (Allah'ın) ancak tek bir ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara (gönderilmiş) bir bildiridir.” [İbrâhîm 52]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilâyeti

H. 10 Cumâde'l Ülâ 1429
M. 15 Mayıs 2008